

ת"פ 3430/09/19 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 3430-09-19 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני:

כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה:

מדינת ישראל

באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה

נגד

הנאשם:

פלוני

בשם המאשימה:

עוה"ד קורל טובל, עו"ד דור כהן

בשם הנאשם:

עו"ד עדי לבוק

מזר דין

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן, והופנה לקבלת תסקירי מבחן ללא הסכמות עונשיות בין הצדדים. הנאשם והמתלוננת בני זוג נשואים. ביום 11.6.19 ארז הנאשם את בגדיה של המתלוננת במזוודות והוציאן מהבית, בשל חשדו כי היא מנהלת רומן. כשנכנסו המתלוננת וחבר המשפחה (יוני) לבית, דחף הנאשם את המתלוננת מחוץ לבית. בהמשך, תפס את ידה עד אשר יוני הפריד בין השניים. כן שרט את המתלוננת ברגלה ובבטנה באמצעות מפתח, ובעט ברגלה. כתוצאה ממעשיו נגרמו למתלוננת שריטות במותן, בירך ובשוק. משכך הורשע הנאשם בעבירות תקיפת בן זוג הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיפים 380 ו-382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); תקיפת בן זוג, לפי סעיפים 379 ו-382(ב)(1) לחוק העונשין.

2. מתסקיר מבחן ראשון (30.8.21) עולה כי הנאשם יליד 1988, נעדר הרשעות קודמות, נשוי למתלוננת ואב לפעוט, עובד כעצמאי בתחום השיווק הדיגיטלי. גדל במדינת מוצאו למשפחה שהתמודדה עם קשיים כלכליים משמעותיים. סיים 9 שנות לימוד בבית ספר רגיל, ושנתיים נוספות בתחום הקונדיטוריה. במקביל החל לעבוד בעבודות מזדמנות על מנת לספק את צרכיו האישיים ולסייע בפרנסת המשפחה. בשנת 2015 עלו הוריו לישראל. הנאשם ואחותו עלו כשנתיים מאוחר יותר, לאחר שהנאשם סגר את עסקיו והעבירם לכאן. לדבריו, בני המשפחה החליטו לעלות לארץ בעקבות גילויי אנטישמיות מהם סבלו בשנים האחרונות, ועודם מתמודדים עם קשיי שפה וקליטה. את רעייתו

(המתלוננת) הכיר לפני מספר שנים, כששניהם ביקרו בישראל במסגרת תוכנית לקידום הציונות. הם המשיכו להיפגש בצרפת, ונישאו בחלוף כשנה. לדבריו, ברקע למעשיו מושא כתב האישום, חשדותיו כי המתלוננת בוגדת בו. הנאשם קיבל אחריות חלקית על המעשים, הודה כי דחף את המתלוננת ותפס בידה, אך לא זכר כי שרט אותה במפתח, וטען כי ייתכן שפגע בה בטעות כשיצא מהבית בכעס. הוא הכיר בקשייו לווסת את דחפיו ובנטייתו לתוקפנות ואימפולסיביות, והביע צער על המעשים. בצד זאת, התקשה להביע אמפתיה למתלוננת והעביר אליה אחריות, בכך שפגעה בכבודו. קצינת המבחן לא הצליחה לשוחח עם המתלוננת, שסירבה לשתף פעולה.

תסקיר שני (17.1.22) לא העלה ממצאים חדשים. על רקע ניתוק הקשר עם שירות המבחן, לא ניתנה המלצה שיקומית. בתסקיר שלישי (28.6.22) התקשה הנאשם להתייחס לקשייו בתחום האלימות, חזר על עמדותיו לפיהן הוא נעדר דפוסים אלימים, כי האירוע היה חד-פעמי, וצמצם מחומרתו. עוד סיפר כי היחסים בין בני הזוג תקינים, וכי רעייתו נמצאת בהריון מתקדם. כן טען כי הוא מוכן להשתלב בטיפול על מנת לשפר את מעמדו המשפטי, אך התקשה להציב מטרות לטיפול, והוסיף כי הוא עסוק בעבודה ולכן יתקשה לפנות זמן לטיפול, בפרט לאור הצפי להתרחבות התא המשפחתי. ניסיונות ליצור קשר עם המתלוננת לא עלו בהצלחה. קצינת המבחן נותרה בעמדתה, והמליצה לגזור על הנאשם ענישה מרתיעה ומציבת גבול. בהתאם להחלטת בית המשפט הוגש תסקיר נוסף (20.12.22), במסגרתו הוכנה תוכנית של"צ בהיקף 200 שעות. בצד זאת מצאה קצינת המבחן להביע הערכתה לפיה הסתפקות בצו של"צ לא תהווה גורם מפחית סיכון להישנות עבירות אלימות במשפחה. הממונה על עבודות שירות מצא את הנאשם מתאים לריצוי עונשו בעבודות שירות.

3. בפתחו של דיון ראשון בו נשמעו טיעונים לעונש (30.10.22) העידה המתלוננת: "הבעיה שהיתה לנו היתה לפני הרבה זמן. עשינו עליה ב-2018 והאירוע היה ב-2019. היינו צעירים בארץ וזה היה חדש לחיות ביחד, והיה קצת לחץ. התווכחנו על שטויות וזה היה משהו שלא היה צריך לקרות. ידעתי לשים סטופ. פעם אחת זה קרה ולא קרה יותר בחיים. אם לא, לא הייתי נשארת בכלל. אם הייתי יודעת שזה יקרה שוב לא הייתי נשארת בכלל. עכשיו עבר זמן ויש לנו 2 ילדים, והוא עושה את הפרנסה בבית, הוא עושה את הכל, אני מטפלת בתינוק, ומה שקרה זה בכלל לא הוא, זה קרה פעם אחת ולא יותר".

4. ב"כ המאשימה עמדה על פגיעתו של הנאשם בזכותה של רעייתו לכבוד, ביטחון ובריאות, ערכים שנפגעו באופן מיוחד בהינתן ביצוע העבירות בתוך התא המשפחתי, בביתה-מבצרה של המתלוננת. הנאשם פעל באימפולסיביות ובבריונות, ולא היסס לנקוט אלימות פיזית בשל תחושות קנאה ואובססיביות. לשיטתה, התנהגותו באירוע מלמדת על הסלמה במעשים. היא ביקשה ללמוד משנה חומרה מביצועם בנוכחות אדם נוסף שניסה להפריד, ולא עלה בידו למנוע מהנאשם מלתקוף את בת זוגו. כן ביקשה לזקוף לחובת הנאשם את מוטיב ההשפלה בהוצאת בגדיה של המתלוננת מן הבית. היא הפנתה לפסקי דין להמחשת מדיניות הענישה, וביקשה לקבוע את מתחם העונש בין 6-14 חודשי מאסר בפועל. ב"כ המאשימה סקרה את נתוניו של הנאשם ואת תסקירי המבחן, כמו גם את העובדה שלא נרתם להליך טיפולי, וביקשה לגזור עליו 9 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, מאסר על-תנאי, קנס והתחייבות.

5. טיעוניה של ב"כ הנאשם הופסקו לאחר שבית המשפט המליץ לקבל תסקיר משלים, במסגרתו תוכן תוכנית של"צ בהיקף 200 שעות, תוך שהובהר כי בית המשפט טרם גיבש עמדתו העונשית. הטיעונים נמשכו בדיון מיום

10.1.23. ב"כ הנאשם הפנתה לדבריה של המתלוננת, המלווה את הנאשם בכל הדיונים. היא הוסיפה וטענה כי מבלי להמעיט בחומרתה של העבירה, אין המדובר בעבירת אלימות ברף גבוה. הדגישה את חלופי הזמן, היעדר הרשעות נוספות כלשהן, נטילת האחריות, הקשר החיובי בין בני הזוג ועמדתה של נפגעת העבירה. ב"כ הנאשם הפנתה לפסיקה להמחשת מדיניות הענישה, וביקשה להסתפק במאסר על-תנאי וצו של"צ.

הנאשם טען כי "היום הכל בסדר. זה היה סתם סיפור של זוגיות. קצת התעצבנו שנינו. מאז לא הייתה שום אלימות. מאז יש לנו שני ילדים והכל בסדר. אני לא מבין איך אני מגיע לפה בגלל הסיפור הזה. זה היה רק ריב".

דין

6. דומה שאין חולק על הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו: זכותה של רעייתו לכבוד, לביטחון, לשלמות גופה. מערכת אכיפת החוק אסרה מלחמה בתופעת האלימות בכלל, שהאלימות במשפחה מהווה אחד המופעים הבזויים והנרקלים בתוכה. בצד זאת, מובן כי כל מקרה נבחן לגופו. לחומרה: עסקין באירוע בעל אלמנטים משפיליים. הנאשם ארז את בגדיה של רעייתו והוציאם מחוץ לבית, תפס בידה, שרט אותה במפתח ובעט ברגלה. מעשה האלימות נעשה בתוך ביתם של בני הזוג - מקום בו אמורה המתלוננת לחוש מוגנת ובטוחה, ובנוכחותו של אדם נוסף שניסה להפריד בין השניים. מן העבר האחר, צודקת ב"כ הנאשם בטענתה כי אין מדובר בעבירות אלימות ברף גבוה, האירוע הסתיים במהירות, הפגיעה הפיזית מינורית (מספר שריטות במותן וברגל), ולא נראה כי נשקפה סכנה של ממש לבריאותה של המתלוננת.

למדיניות הענישה בנסיבות שאין קלות מעניינו של הנאשם כאן, אפנה למספר פסקי דין חלוטים של מותב זה: (-) ת"פ 42606-12-20 מדינת ישראל נ' פלוני (6.9.22). הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בתקיפת בן זוג. בהיותם בביתם, נתגלע ויכוח בין בני הזוג. על רקע חילופי הדברים ביניהם תפס הנאשם את המתלוננת בצווארה בשתי ידיה בתנועת חניקה, והורידה לכיוון הרצפה. זו קמה והתיישבה על הספה, בעוד הנאשם עמד ליד פתח הבית, והצמיד לראשו נשק ובו מחסנית. הנאשם צעק לעבר המתלוננת בעוד הנשק בידו, וזו השיבה כי היא חוששת ממנו וממעשיו. בשלב זה פנה הנאשם ליטול כרית ושמיכה על מנת לישון ברכבו. המתלוננת ניצלה את ההפוגה, נמלטה לרחוב והזעיקה את המשטרה. נקבע מתחם בין מאסר צופה פני עתיד לבין 6 חודשי מאסר בפועל, והנאשם נדון למאסר על-תנאי והתחייבות; (-) ת"פ 55511-12-21 מדינת ישראל נ' (14.4.22), weldegrima, טרם פורסם). הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בתקיפת רעייתו ואם ילדיו. הוא שב לביתו כשהוא תחת השפעת אלכוהול. בת זוגו בקשה לעזוב את הבית בשל חששה מפניו, אך הלה משך בשערותיה והורה לה לשוב אל הבית. המתלוננת הצליחה לברוח מן הבית לפרק זמן בן כ-20 דקות, שלאחריו נכנסה לדירת שכנתה. זמן קצר לאחר מכן הגיע לשם הנאשם, פנה למתלוננת שהסתתרה ודרש ממנה לשוב לביתם תוך שתפס בידה ומשך אותה. המתלוננת נמלטה מפניו. נדון (ללא תסקיר) למאסר על-תנאי והתחייבות; (-) ת"פ 11298-11-21 מדינת ישראל נ' טל (5.4.22), טרם פורסם). הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירה של תקיפת בת זוג. במועד הרלוונטי היו הנאשם והמתלוננת בזוגיות מזה כ-20 שנים. ביום האירוע בשעות הצהריים ישבו בני הזוג בבית קפה. על רקע ויכוח שפך הנאשם כוס מים על זוגתו וקם מכיסאו, בעוד היא נותרה בוכיה. בחלוף דקות אחדות, שב הנאשם למקום ובעודו עומד, אחז בידו האחת בצווארה של המתלוננת. הוא נדון (ללא תסקיר) למאסר על-תנאי והתחייבות; (-) ת"פ 54214-03-19 מדינת ישראל נ' (08.06.21), nizli gabra.

טרם פורסם). הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעבירה של תקיפת בן זוג, לאחר שסטר לבת זוגו בפניה וגרם לה לסימין אדום. הוגש בעניינו תסקיר יחיד, ללא המלצה טיפולית, ובכל זאת מצאה המאשימה לעתור, בהסכמתו של הנאשם, לסיים את ההליך במאסר על תנאי ובפיצויים למתלוננת; (-) ת"פ 52600-08-19 מדינת ישראל נ' מכתובי (22.06.21). הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בתקיפת בת זוג ואיומים, בשני אירועים. באירוע הראשון ניגש אל בת זוגו כשישבה על כיסא, תפס אותה בצווארה ובכתפיה, ודחף אותה לאחור. כשבוע מאוחר יותר איים עליה כי ישפוך חומצה על פניה. עונשו נגזר למאסר על תנאי, צו מבחן, פיצויים והתחייבות; (-) ת"פ 20399-01-19 מדינת ישראל נ' מיכלוב (30.09.21). הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בתקיפת בן זוג. על רקע ויכוח בינו לבין בת זוגו הפיל הנאשם את המתלוננת לארץ ומשך בשערות ראשה. נקבע מתחם ענישה בין מאסר צופה פני עתיד לבין 8 חודשי מאסר, והנאשם נדון לארבעה חודשי מאסר על תנאי, 120 שעות של"צ והתחייבות כספית.

שני פסקי הדין אליהם הפנתה המאשימה כרוכים בנסיבות עבירה חמורות מענייננו, ולא ניתן לגזור מהם גזירה שווה. שני פסקי הדין אליהם הפנתה ההגנה מתיישרים עם מדיניות הענישה שהובאה לעיל. לנוכח המקובץ, בהינתן נסיבות ביצוע העבירות ובהתחשב במדיניות הענישה, החלטתי לקבוע את מתחם העונש בין מאסר על-תנאי לבין 8 חודשי מאסר בפועל.

7. המחלוקת בין הצדדים נוגעת גם לאופן קביעת העונש בתוך המתחם. בעוד המאשימה ביקשה לתת משקל נכבד להתרשמותה של קצינת המבחן, שלא מצאה לבוא בהמלצה טיפולית, עתרה ההגנה לשים את הדגש בנסיבותיו של הנאשם, ולא פחות חשוב מכך, עמדתה של המתלוננת. טיעוניה של ב"כ הנאשם מקובלים עליי. אכן, מוטב היה לו שיתף הנאשם פעולה באופן טוב יותר עם קצינת המבחן, ודומה שעשוי היה להפיק מכך תועלת. מנגד, מגוון שיקולים חוברים להם יחדיו ומצדיקים העמדת עונשו של הנאשם בקרבה לתחתית המתחם: היעדר הרשעות קודמות; הודייה במעשה באופן שייתר את הצורך להעמיד את המתלוננת על דוכן העדים (להסרת ספק, אינני מתעלם מכך שמידת ההפנמה ונטילת האחריות אינה מן המשובחות - הן בשירות המבחן והן בדבריו של הנאשם לעונש); הנאשם אדם חרוץ שהשכיל לבנות את חייו במו ידיו, חרף נתוני פתיחה סוציאקונומיים נמוכים; הנאשם והמתלוננת חיים יחדיו מספר שנים, וזהו אירוע האלימות היחיד בחייהם המשותפים; המתלוננת שיתפה את בית המשפט בכנות. התרשמתי ממנה כבעלת "עמוד שדרה", כזו שיודעת לעמוד על שלה, והאמנתי לדבריה: "ידעתי לשים סטופ. פעם אחת זה קרה ולא קרה יותר בחיים. אם לא, לא הייתי נשארת בכלל. אם הייתי יודעת שזה יקרה שוב לא הייתי נשארת בכלל".

אמנם, בית המשפט צריך להזהיר את עצמו בעדותן של נפגעות עבירה לטובת הפוגע, ולהיות ער לקשיים וללחצים העלולים להשפיע על מידת מהימנותן. מנגד, אל לנו לנקוט פטרונות יתר. משמצאתי להאמין לדבריה של המתלוננת, ובפרט כשאלו מתיישרים עם נסיבותיו של הנאשם, הרי שבקשתה ראוייה למתן משקל הולם בגזירת הדין. אינני מתעלם מהתרשמותה של קצינת המבחן, אשר עשתה עבודתה נאמנה, וראתה את הדברים בפריזמה טיפולית. מנגד, אין זו חזות הכל, והימנעותו של הנאשם מהליך טיפולי, אינה מצדיקה במקרה דנן הטלת עונש מוחשי בדמות מאסר בפועל, גם לא כזה שירוצה בעבודות שירות. באיזון הראוי, מצאתי להעמיד את עונשו של הנאשם מעט מעל תחתית המתחם, ולחייבו בביצוע שעות שירות לתועלת הציבור. משבני הזוג ממשיכים בחיים משותפים, טוב עשתה המאשימה כשנמנעה מבקשה לחייב את הנאשם בפיצויים למתלוננת. גם בקנס לא ראיתי לחייבו, בהינתן שפגיעה כספית בנאשם משמעותה במקרה זה, פגיעה ישירה במתלוננת. חלף זאת ייתן הנאשם התחייבות כספית צופה פני עתיד.

8. סוף דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 4 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת אלימות מסוג פשע או עוון, לרבות איומים.
- ב. הנאשם יבצע 200 שעות שירות לתועלת הציבור (של"צ) בעמותת "קופת הצדקה המרכזית" בנתניה בהתאם לאמור בתסקיר המבחן. על הנאשם להשלים את ביצוע השל"צ תוך שנה מהיום. הוסבר לנאשם כי אם לא יעשה כן, עשוי בית המשפט לגזור את דינו מחדש.
- ג. הנאשם ייתן התחייבות בסך ₪ 2,000 להימנע במשך שלוש שנים מביצוע עבירת אלימות מסוג פשע או עוון, לרבות איומים. הנאשם יצהיר על התחייבותו לפניי עוד היום, שאם לא כן, ירצה תקופת מאסר בת 5 ימים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ה טבת תשפ"ג, 18 ינואר 2023, במעמד הצדדים.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן.